

בצר לו החליט לילך אל גביר העיר ולבקש ממנו הלוואה גדולה של כמה אלפי דינר בתשלומים נוחים בכדי שיוכל להמשיך להחזיק את החנות, ואכן הלך אל בית הגביר, אך בהגיעו אל הבית עצר אותו המשרת מלהיכנס באומרו שהגביר עסוק עתה מאוד ואי אפשר להפריע לו, על כך ישב עוד כמה שעות, הסתובב האיש בחצר גינת ביתן הגביר כשכולו נסער חרד ודואג, לאחר כמה שעות שוב דפק על הדלת ושוב מנע אותו המשרת, וחזר האיש להסתובב בחצר אנה ואנה כשאני מוצא מקום להניח את נפשו. כשיצא הגביר לתפילת מנחה ניגש אליו החנווני וניקש על הלוואה כשהוא מבטיח להעמיד לו ערבים הגונים, ומיד נתן לו ככל אשר ביקש.

בהגיע העשירי לביהמ"ד פגע בו אחד ואמר לו, אה, אדוני העשירי, בדיוק חיפשתי אותך... הוא לא נאלץ להלוות לי סכום הגון... השיב לו הגביר שאין ביכולתו עתה להעניק הלוואות. שאלו הלה, יאמר לי מר, מה בני לבין החנווני שנתת לי במאור פנים, השיב לו הגביר, וכי מה דמיון יש ביניכם, הלה המתין לי שעות רבות וראיתי מהלך סהרורי בחצר ביתי בלב נרעש ונפחד, וראיתי שאכן חייב חיים וזקוק הוא להלוואה הגונה שתעמידנו על רגליו, אולם אתה לא באת אלי ולא התמנת עלי, אלא 'בדיוק' ראית אותי וכבר הינך מבקש הלוואה...

יוצא בדבר יש לך אדם המכין עצמו בכל חודש אלול לקראת ראש השנה, מרבה בתשובה ובתחנונים לזכות בדין, וממילא כשמגיעה השנה נמרים עליו רחמי הקב"ה 'ובדין' שירחמו עליו... אמנם יש אדם המעביר את כל החודש בלא כל

בכותלי הבית, וכן צינורות המים שיתפוצצו, הכל יקרה רק בעוד כשנתיים ימים - אחר שכל המעות יגיעו לידי... יומא חדא, בא בנו בברית האירוסין, ויפן האב לבנות לו ארמון כראוי וכיאות לבן 'עשירים' שכמותו, וישלח את הבן לקנות אבנים וחימר וכו', כששב הבן מן השוק ראה האב שאף בפעם הזאת קנה מה'זיבורית' שבשוק, שאלו האב מדוע עשית שטות זאת, אמר לו הבן ומה נשתנה בנין זה מכל שאר בניין...

אמר לו האב, 'שטטה שבעולם', הרי כל הבניינים אינם אלא לשם ממון, ואם בידי ההרוויח אותו הממון ע"י הזיבורית, מדוע לא אעשה זאת (שהרי לא היה מן ה'ראים' את ה'), אבל בנין זה הרי הוא ארמוניך שאתה בעצמך עתיד לדור בו ימים ושנים, וכי ברצונך שבעוד שנתיים יתפוצצו כל צינורות המים, ויתגלו שברים וסדקים בכל פינות הבית...

אף אן נאמר, אף אם ח"ו במשך השנה, פעמים שהאדם לומד מלומדה'דיג, או מתפלל שלא כראוי כל כך וכו' וכו', אבל בזו העת, עליו לידע שכל מצבו ומעמדו בשנה הבעל"ט תלוי ועומד בימים הללו, וכמו שהוא בעצמו עומד לדור בתדורו הנבנה באלול דהאי שנת, וכמה עליו להזהר שותהא עבודתו עידיית שבעידיית כדי שגם השנה הבעל"ט תהיה עידיית שבעידיית.

היי רצון שיהיה לכולנו שנה טובה ומתוקה, ושנוכח לנוצל את ימי האלול והימ"ט כמו שצריך...

הרגשתי אי נעימות מחד גיסא, וחוסר אחריות מאידך גיסא. "איך אני מפסיד הודמונות כזו?" שאלתי את עצמי, ולא היתה לי תשובה. אבל לעשות מעשה, לאחר לכולל בשביל העסקה - זאת לא העזתי לעשות.

קרו מקרים שאיחירתי בגלל הכרח ללכת לקופת חולים עם אחד מילדיי, אבל לצורך כספי - כבר היה לי ניסיון, ולא ניסיון טוב... המתנתי בקוצר רוח ליום רביעי, היום שהבנק היה פתוח עד לשעה מאוחרת יותר, כאשר בכל יום מודיע לי איש הקשר שנתורה קרקע אחת, וברגע שהיא נמכרת הפסדתי את ההזדמנות שלי. קשה לתאר באיזה ניסיון עמדתי.

ביום רביעי יצאתי מהכולל עם סיום הלימודים, הגעתי לבנק בזמנס והצלחתי לארגן את הלוואה על סך 5,000 דולר. מיד כשיצאתי, התקשרתי לאיש הקשר כדי לפגוש אותו, אך הוא לא ענה. התקשרתי שוב ושוב, לבי מסרב להאמין, אך בתוך תוכי ידעתי שהפסדתי את העסקה. מעולם לא קרה שהוא לא ענה.

בלילה הלכתי לביתו, נקשתי על הדלת, והוא פתח. אמרתי לו שהבאתי את הכסף כולו ושאיני רוצה לסגור את העסקה. הוא הביט בי, ולפתע הבחתי שהוא אינו נראה כתמול שלשום.

"תגיד, אתה היחיד שלא שמעת?" שאל. "מה לא שמעת?"

"בעל הקרקעות ברח לחו"ל, איני יודע מה קרה לו, אבל לפי מה שאני מבין, הוא פשט את הרגל, ומסתבר שגם הקרקעות לא היו שלו. אתה לא מבין מה עובר עלי. כולם מתנפלים עלי, והם קצת צודקים, נתתי את המילה שלי, גרמתי לאברכים להפסיד את כספם, אני באמת האמנתי בו, ולא עשיתי לדבריהם של אלה שהזהירו אותי." תגיד תודה לקב"ה - ניצלתי מהפסד כספי!"

יצאתי משם המום. מצד אחד רציתי לפצוח בריקוד, אך לא עשיתי זאת, כי ידעתי שכל חבריי הפסידו סכומי עתק. חלקם לקחו מספר חלקות קרקע תוך לקיחת הלוואות...

בדרך עברתי דרך בית הכנסת להתפלל ערבית ונשאתי תפילת הודאה מיוחדת לבורא העולם על שניצלתי בזכות הקבלה שקיבלתי על עצמי שלא לבטל תורה בשביל שום דבר. כעת הבנתי, שההפסד שדמי התינוך היה שרץ לימוד שהשתלם בהחלט. בזכות הלימוד ההוא עמדתי בניסיון הקשה ולא ביטלתי תורה אף לרגע אחד. כך 'החמצתי' את העסקה, שהיתה מורידה את כספי לטמיון וגם מכניסה אותי לחובות...

"ותלמודו תורה כנגד כולם!"
102 סיפורים, מהרה"ג ר' צבי נקר שליט"א.

סיפור דומה סיפר לי אברך מרכסים, שרצה למכור רכב, והגיעו קונים בדואים מאיזור 'באר שבע', ולמרות שאמר להם שלא יגיעו בזמן הסדר, ובמקרה הוא ענה להם, והם אמרו שהם כבר ב'רכסים'. למעשה: הוא עבר איתם כמה שעות של בדיקות וניסיונות של העברת בעלות, בשורה התחתונה - הרכב לא נמכר!!!

אני אומר את זה, אך לא היתה שום בריחה. במעמד כולם - הוריי, חמי, חמותי וארוסתי - נאלצתי להודיע להם כי בבוקר יצאתי למתווך והתחייבתי לשלם למתווך שני אחוזים אם נרכש את הדירה הזו, שחמי תלש את פרטיה באותם רגעים ממש מהעץ...

איני זוכר כמה הפסדנו על ביטול התורה הזו, אבל תעשו את החשבון בעצמכם - שני אחוזים ממחיר הדירה. זה הסכום שהייתם חוסן לו הייתם מחליט לשלם וללמוד עד סוף סדר א' ולא לדאוג למתווכים. אבל אני לא עמדתי בניסיון ולאצטנו לשלם למתווך את הסכום כולו. עד היום איני יודע מה היה קשה יותר - הכסף שהפסדתי, או אי הנעימות על כך שיצאתי מסדר א'.

בכל מקרה, אם תחברו את שניהם, תבינו איזה שיעור למדתי אודות הנושא של 'ביטול תורה'...

אבל יש לי גם סיפור עם סוף טוב.

שנים לאחר מכן, בהיותי אברך כולל, חסכתי סכום של 20,000 דולר ורציתי להשקיע אותו, שישארו פרי. באותה תקופה רכשו רבים מידידי חלקות קרקע באזור אשקלון ב-25,000 דולר ליחידה. זו היתה השקעה שעברה מפה לפה, ומאות רבות של יהודים, ובניהם חרדים, רצו לרכוש אותן, מפני שנאמר להם שהקרקע תופשר בתוך חצי שנה ותהיה שווה פי עשרה מההשקעה המקורית. הסיבה שכולם רצו לרכוש את הקרקעות היתה פעילותו של אדם אמין ומכובד, שהיה איש הקשר לציבור האברכים, ולמעשה, המלצתו היתה כמו תעודת ביטוח לעסקה כולה.

למעשה, אותו אדם עשה את מלאכתו, מפני שהאמין בכל לבו שהוא מאפשר לאברכים לחתן את ילדיהם בקלות. אני התכוונתי להשקיע את כספי במיזם הזה, וכבר שוחחתי מספר פעמים עם אותו איש קשר וסיכמתי איתו שאעביר לו את הכסף. דא עקא, שהיו לי רק 20,000 דולר, וחסרו 5,000 דולר שהתכוונתי ללוות מהבנק, אבל הבנק פתח את שערי בשמונה וחצי בבוקר, ובאותה תקופה למדתי בכולל יום שלם מחוץ לעיר, מה שהכריח אותי לצאת לפני השעה שמונה וחצי, זמן פתיחת הסניפים. היה יום אחד בשבוע שבו הבנק היה פתוח עד השעה שש וחצי בערב, והתכוונתי באותו יום להגיע ולהוציא כסף, אך בדיוק היו פקקים ונתקלתי בדלתות סגורות. איש הקשר החל ללחוץ עלי:

"נתנו קרקעות ספורות בלבד" אמר "אני שומר לך אותן, אבל לא אוכל להתחייב." חשבתי לצאת בבוקר אחד חצי שעה מאוחר יותר, אך אז נזכרתי בקבלה שקיבלתי על עצמי לעולם לא לבטל תורה בגלל דברים בטלים, גם אם מדובר בדירה או ברווח כספי.

אני חייב לציין שנקלעתי לניסיון לא פשוט. אתה צריך להבין, שהחמצת העסקה הזו לא הייתה אופציה בכלל. כולם ידעו, שזו תכנית שמסדרת לך שניים שלוש ילדים בעתיד הקרוב. כולם סביבי קנו, ואני תקוע עם 5,000 דולר ועם איש קשר שמסתכל עלי כאילו אני בן אדם לא אמין.

"שמעתי שאתה רציני" הוא אומר לי בטון המטיל ספק בכך...

בה אֵנָה רְחִיץ
מעשה מחוק באמונה ובטחון
איך אדם שומע לי - ומפסיד!

למדתי בישיבה גדולה מצוינת, נחשבת בחור שוב ומתמיד, וכשהגעתי לפרקי, התארסתי עם בת למשפחה טובה מאד, שהיא כיום אשתי. שבועים לאחר האירוסים החלו הורינו לחפש דירה בעבורנו. מפעם לפעם זימנו אותנו כדי שנראה בעצמנו דירות, אך לא מצאנו דירה מתאימה. עבר חודש וחצי, וכולנו נלחצנו מאד, כי התאריך הצביע על חודש לפי החתונה, ועדיין אין דירה.

אני טיפוס דומננטי ומעשי מאד. הרגשתי שסביבי כולם עסוקים בטירודת היום יומיות ובארגון החתונה, המנות והעיצוב, ושוכחים שאנחנו אמורים לגור איפשהו בסיום החגיגה.

בוקר אחד החלטתי לעשות מעשה. יצאתי באמצע סדר א', בשעה 12:00 בצהריים, למשרד תיווך בעיר. ישבתי אצל המתווך, והוא הציע לי דירות, עד שהגענו למספר דירות שנראו לי מתאימות מאוד מבחינת המיקום, המבנה והמחיר. אמרתי לו שאני רוצה לראות את הדירות יחד עם הוריי ועם הורי ארוסתי, והוא הסכים, ורק ביקש שאודיע לו ברגע שנרצה לראותן. לאחר מכן החתים אותי, שאם אכן נקנה את אחת הדירות שהוא הציע לי, נשלם לו שני אחוזים ממחיר הדירה, כפי שמקובל. חזרתי לתפילת מנחה ולארוחת צהריים, והתכוונתי להתקשר להוריי שיתאמו עם הורי ארוסתי לגבי הערב. לפני שהספקתי לאודע זאת, התקשר אביה של ארוסתי לטלפון הציבורי בישיבה ואמר לי כי ראה מודעה למכירת דירה, שהיתה מודבקת על עץ ליד ביתו, וכי נראה לו שהיא מתאימה לנו מכל הבחינות.

"מצויין" אמרתי לו, "גם לי הציעו דירה היום, אבל כמובן כדאי לראות דירה שעבורה לא צריך לשלם דמי תיווך. עדיף שנראה קודם את הדירה שאתה מצאת!" נפגשנו בשעה תשע בערב, וכפי שתכנננו, הלכנו לדירה למכירה, שהיתה רשומה על הפתק שתלש חמי מהעץ. ראינו את הדירה והיא מצאה חן בעינינו. "אני חושב שאין צורך לראות את הדירות שהציע המתווך" אמר חמי. הסכמתי איתו. הדירה באמת היתה "תפוררה" עליו. הוריי והורי רעייתי החלו להבט עם בעל הבית, והשאלה הראשונה שהוא שאל היא: "האם הגעתם מתיווך או מהמודעה?" אביה של ארוסתי ענה כי תלש את המודעה מפעק, "והנה הפתק!" לפתע חדר חושך לליבי, ואמרתי להם: "רגע אחד, חכו!" שלפתי מכיסי את החוזה שעליו חתמתי עם המתווך באותו בוקר, וברגע שראיתי אותו, חשכו עיניי. הדירה הראשונה שהיתה רשומה שם היתה הדירה שבה ישבנו. הסתכלתי שוב - רחוב, מספר בית, קומה ומשפחה - בדיוק אותם הפרטים. לא ידעתי איך

נא להתפלל וללמוד לרפואה שלימה לאסתר בת עידיית בתושה"י.	חבורת "מעין עולם הבא" [ג' רפים במסכת שבת]	ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com	דרוש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום בנדירים פלוס בקופת 'עלי באר' הנבצחה כמכוערת - 180 ש"ח
חלק נתרם לע"ג: משה בן נתן תורת. וזוגות רחל זינת בת נובור תורת.	ת - י	בכל עניין העלון ניתן לפנות ל- 0548496676	מצווה רבה וחיובי הרבים להדפיס מהמייל ולחלק בבתי כנסת.